خراسان روزنامه صبح ایران
پنج شنبه ۱۳ اسفند ۱۳۹۶ .۵ جمادی الثانی ۱۴۳۹ .شماره ۱۹۷۶۴

ماموریت ویژه "ایوانکا" در اختتامیه المپیک زمستانی

دختر رئیس جمهور آمریکا برای شرکت در مراسم اختتامیه بازی های المپیک زمستانی به کره جنوبی سفر می کند.یکی از اهداف سفر «ایوانکا ترامپ» به کره جنوبی فراهم کردن مقدمات گفت و گومیان کره شمالی و آمریکا اعلام شده است. این وضعیت در حالی است که کره شمالی دیدار معاون اول رئیس جمهور آمریکا با خواهر «اون» را لغو کرده است. «نیک آبرس» رئیس دفتر معاون اول ترامپ در این باره گفت پیونگ یانگ قصد داشت از این دیدار به عنوان اقدامی تبلیغاتی در جریان بازی های المپیک استفاده کند. وی افزود: با این حال پس از آن که پنس با انتقاد از نقض حقوق بشر در کره شمالی تهدید به افزایش تحریم های اقتصادی کرد، این کشور برنامه دیدار باوی را لغو کرد.

تحلیل روز

امیر علی ابوالفتح
international@khorasannews.com

اسلحه، دلار و دیگر هیچ

کشتار ۱۷ دانش آموز در دبیرستانی در شهر پارکلند ایالت فلوریدا و آغاز دور جدیدی از اعتراض های اجتماعی به خشونت های کور در آمریکا، دولتمردان این کشور را به چاره جویی واداشته است. دونالد ترامپ، رئیس جمهوری آمریکا به وزارت دادگستری دستور داده است که مقرراتی را با هدف ممنوعیت استفاده از تجهیزات جانبی برای بدل کردن سلاح های نیمه خودکار به سلاح های خودکار تنظیم کند. از سوی دیگر، کاخ سفید اعلام کرد: رئیس جمهور آمریکا با تشدید روند نظارت بر فروش اسلحه و بررسی دقیق تر سوابق متقاضیان خرید سلاح گرم موافقت کرده است. این تغییر موضع دولت آمریکا در حالی بیان شد که همزمان تجمعات اعتراضی علیه خشونت های کور و تیراندازی های خونبار در مدارس آمریکا، در شهر های مختلف این کشور طی یک هفته گذشته در جریان بوده است. یکی از این تجمعات در برابر کاخ سفید برگزار شد که خانواده قربانیان کشتار در دبیرستان استونمن داگلاس پارکلند به همراه دیگر فعالان اجتماعی در آن علیه سکوت مقامات و وابستگی آنان به لابی های اسلحه فریاد زدند. معترضان همچنین از مقامات دولتی و نمایندگان کنگره خواستند تا اقدام فوری را برای توقف کشتار در اماکن عمومی، از جمله در مدارس اتخاذ کنند و به ناامنی ها در جامعه پایان دهند. هم اکنون، دونالد ترامپ به عنوان مسئول عالی تامین امنیت در جامعه آمریکا در کانون انتقاد های تند قرار گرفته است. دوروز بعد از کشتار در دبیرستان استونمن داگلاس، برخی از دانش آموزان ارشد در تجمعی خطاب به دونالد ترامپ، فریاد "شرم بر تو" و "شرم بر هر کسی که از انجمن ملی تفنگ اعانه انتخاباتی دریافت کرده است"، سر دادند. «اما گونز الس» یکی از جان به در بردگان کشتار در این دبیرستان گفت: اگر رئیس جمهوری بیاید پیش من و بگوید این حادثه یک تراژدی غم انگیز بود و وی نخواهد اقدامی در رفع چنین حوادثی انجام دهد، من بسیار خوشحال خواهم شد که از رئیس جمهوری بپرسم چه مقدار پول از انجمن ملی تفنگ دریافت کرده است." پاسخ به این سوال، ۱۱ میلیون دلار است. دونالد ترامپ در جریان رقابت های انتخابات ریاست جمهوری سال ۲۰۱۶، بیش از ۱۱ میلیون دلار کمک مالی از "انجمن ملی تفنگ" قدرتمندترین لابی اسلحه سازی آمریکا دریافت کرد. این انجمن همچنین در آن زمان ۱۹ میلیون دلار به تخریب هیلاری کلینتون، رقیب دموکرات ترامپ اختصاص داد تا از راهیابی فردی با نظرات محدودسازی اسلحه به کاخ سفید جلوگیری کند. به عبارت دیگر رئیس جمهوری کنونی آمریکا با ۳۰ میلیون دلار پول مستقیم و غیر مستقیم "انجمن ملی تفنگ" به کاخ سفید راه یافت و از این نظر به این لابی بانفوذ دوام دار است. البته در حمایت از دیدگاه لابی های اسلحه سازی که بر فروش بی حد و حصر و بدون نظارت سلاح در آمریکا تاکید دارند، ترامپ تنها نیست و تقریبا تمامی اعضای دولت و نمایندگان کنگره مستقیم یا غیر مستقیم دریافت کننده کمک های مالی انجمن ملی تفنگ هستند. حتی فردی چپ گرا همچون سناتور مستقل، برنی سندرز نیز در انتخابات اخیر ریاست جمهوری آمریکا مخالفت خود را با تشدید قوانین کنترل سلاح بیان کرد تا خشم سازندگان و مالکان اسلحه را تحریک نکند. در عین حال، حتی قوانین کنترل سلاح نیز توسط مقامات ارشد و میانی دولت های محلی، ایالتی و فدرال به اجرا گذاشته نمی شود. به عنوان مثال، با قوانین کنونی، نیکلاس کروز، عامل کشتار دبیرستان استونمن داگلاس مجاز به خرید سلاح نبوده است و اگر پلیس فدرال به وظایف قانونی خود در برخورد با هشدار های امنیتی درباره این فرد عمل کرده بود، اکنون ۱۷ خانواده آمریکایی داغدار فرزندان شان نبودند. کروز به عنوان فردی با سوء پیشینه اخراج از مدرسه بر اساس قوانین کنونی نیز مجاز به خرید مسلسل نیمه خودکار ای آر-۱۵ نبود. با این حال، وی با استفاده از اجرا نشدن دقیق قانون، توانست به سلاحی دست یابد و تراژدی خونباری را رقم بزند. در حالی که اگر دونالد ترامپ اوایل سال گذشته، زمانی که تازه به کاخ سفید راه یافته بود، مقررات ایجاد شده در دوران ریاست جمهوری باراک اوباما را برهم نزده بود، کروز نمی توانست مسلسلی نیمه خودکار را خریداری کند. بسیاری، ترامپ را شریک جنایت نیکلاس کروز ۱۹ ساله می دانند. اکنون که جامعه آمریکا در بهت کشتار های کور در اقصی نقاط این کشور از کنتیکت در شرق تا نواادا در غرب و از کلرادو در مرکز تا فلوریدا در جنوب شرقی فرو رفته است، مقامات مسئول در اقدامی دیرهنگام، تصمیم گرفته اند موضوع بررسی دقیق تر سوابق متقاضیان خرید سلاح را بررسی کنند تا فردی روان پریش، جامعه ستیز یا جنایتکاری بالفطره، در مدارس آمریکا خون به پا نکند؛ یا این که به جای ممنوع کردن فروش سلاح های جنگی در فروشگاه های سراسر آمریکا، حداکثر، فروش تجهیزات جانبی موسوم به StockBump را متوقف کنند تا افراد فقط با سلاح های نیمه اتوماتیک و نه تمام اتوماتیک یکدیگر را قتل عام کنند. تا زمانی که عطش سیری ناپذیر آمریکایی ها به سلاح پایان نیافته است؛ تا زمانی که "تاجران مرگ" خود را پشت قانون اساسی آمریکا پنهان می کنند و تا زمانی که سیل کمک های مالی لابی اسلحه به سوی سیاستمداران و دولتمردان آمریکایی جریان دارد، حوادثی همچون کشتار کلمباین، سندی هوک، ویرجینیا تک، کنسرت روباز لاس وگاس و دبیرستان استونمن داگلاس ادامه خواهد یافت و هر بار خونبار تر خواهد شد.

فرانسه

افزایش بی خانمان ها در پاریس

رویترز: سازمان های غیر دولتی فعال در زمینه کمک های اجتماعی در پاریس اعلام کردند بر اساس سرشماری هفته گذشته در پایتخت فرانسه ۲۹۵۲ بی خانمان وجود دارد. به گفته این سازمان ها «با در نظر گرفتن افرادی که در طرح «شب همدردی» در زمستان اسکان داده شدند، پنج هزار نفر بدون راه حل پایدار، در خیابان ها بدون سرپناه هستند و آمار آن ها رو به افزایش است» «شب همدردی» با الهام گرفتن از اقدامات مشابه در بروکسل، نیویورک و آتن این هفته در حالی در پاریس برگزار شد که پیشتر ژولین دنورماندی مشاور وزارت کشور فرانسه اعلام کرده بود تنها ۵۰ نفر در خیابان های پاریس می خوابند!

نیروهای مردمی ارتش سوریه با استقبال کردها وارد عفرین شدند

نبرد عفرین در مرحله جدید

هنوز ساعتی از ورود نیروهای مردمی ارتش سوریه به منطقه عفرین نگذشته بود که ترکیه مناطق مسکونی نزدیک به محل استقرار این نیروهای مردمی در شهر عفرین را هدف قرار داد. بعد از چهار روز مذاکره فشرده، کردهای سوریه و دولت بشار اسد درباره حضور نیروهای دولتی سوریه در عفرین برای مبارزه با نیروهای نظامی ترکیه و همپیمان آن به توافق رسیدند؛ توافقی که برخی تحلیل گران می گویند ضرورتا به معنای درگیری سوریه و ترکیه نیست، اما می تواند پیامدهای مهمی بر نبرد عفرین و روابط قدرت های منطقه ای و فرامنطقه ای داشته باشد. دولت سوریه در گذشته با کردهای این کشور درگیر شده بود، اما تقریبا از آغاز جنگ سوریه، مناطق کردنشین را به حال خود رها کرده و در توافقی نانوشته، به خودمختاری این مناطق تن داده بود؛ به‌ویژه این که کردهای سوریه در حال جنگ با داعش بودند و بخشی از مبارزه با این گروه تروریستی بر دوش آن ها بود. آن طور که نوری محمد، سخنگوی یگان های مدافع خلق که بخشی از گروه گسترده تر نیروهای دموکراتیک سوریه است، به میدل ایست آی گفته، «او انتظار دارد دولت سوریه به وظیفه خود در دفاع از خاک این کشور در برابر تهاجم ترکیه عمل کند». به گفته نوری محمد، وقتی پای تهاجمی خارجی به میان می آید، باید اختلافات داخلی را کنار گذاشت و با هم از سوریه دفاع کرد. با این حال، سیهانوک دیبو، مشاور حزب اتحاد دموکراتیک، شاخه سیاسی یگان های مدافع خلق، بر این باور است که سوریه نمی تواند عفرین را تحت کنترل بگیرد و باید دولت محلی در شمال سوریه و تقسیم ذخایر طبیعی را بپذیرد. کردها پیش از حمله ترکیه به عفرین، پیشنهاد روسیه مبنی بر دادن مناطق تحت کنترل شان به دولت سوریه را رد کرده بودند. کردها خواستار دولتی فدرال اند که بر اساس آن دولت سوریه حفاظت از مرزها را بر عهده بگیرد. سوریه مشخصا بارها این پیشنهاد را رد کرده است و اکنون نیز با توجه به دست بالای دولت سوریه در میدان نبرد و عرصه سیاست، به نظر نمی رسد پای چنین سناریویی در میان باشد.

ندامت «مردسازش»

محمود عباس: ما به کارکنانی برای اشغالگران اسرائیلی تبدیل شده ایم

نشست شورای امنیت به دلیل شهرک سازی ها و انتقال پایتخت صحنه محکومیت رژیم صهیونیستی بود. فرانسه، قزاقستان، بولیوی، سوئد، روسیه، چین و حتی گینه استوایی، اسرائیل را برای تشدید شهرک سازی ها و انتقال پایتخت به قدس اشغالگر خواندند. حتی محمود عباس که نامش در طول سال های اخیر با سازش عجین بوده است، طی سخنانی خطاب به شورای امنیت با بیان این که مردم فلسطین ۷۰ سال است که در خاک خود رنج می برند، گفت: ما به کارکنانی برای اشغالگران اسرائیلی تبدیل شده ایم. عباس برای از سرگیری فوری مذاکرات با طرف اسرائیلی بدون عقب نشینی درباره قدس شرقی و یا هر قطعنامه بین المللی دیگر اعلام آمادگی کرد. برگزاری نشست چندجانبه برای میانجیگری، به رسمیت شناختن دوجانبه فلسطین و اسرائیل، مبادله اراضی بر اساس مرزهای ۱۹۶۷ و سپس به رسمیت شناخته شدن اسرائیل از سوی کشورهای اسلامی از جمله طرح های پیشنهادی محمود عباس در نشست شورای امنیت بود. او بلافاصله با اتمام سخنانش سالن را ترک کرد و برای شنیدن سخنرانی دنی دانون، نماینده رژیم صهیونیستی و دیگر نمایندگان در سالن نماند. اما نماینده رژیم صهیونیستی پس از ابراز تمایل عباس به سازش کاری و عقب نشینی گفت: شما بخشی از راه حل نیستید، بلکه بخشی از مشکل هستید! نیکی هیلی، نماینده آمریکا در سازمان ملل نیز در سخنرانی خود در نشست شورای امنیت ضمن انتقاد از محمود عباس، در ترک جلسه بدون شنیدن صحبت های او گفت: بسیار متاسفم که عباس سالن را بدون شنیدن حرف های ما ترک کرد، می خواهم به محمود عباس بگویم دو راه پیش رو داری، راه اول این که خشم خود را به آمریکایی ها ابراز داشته و فلسطینی ها را علیه اسرائیلی ها تحریک کنی و راه دوم این که مذاکرات را در پیش بگیری، درباره گزینه اول دوست دارم تاکید کنم که این راه هرگز نتیجه ای برای فلسطینی ها نخواهد داشت.

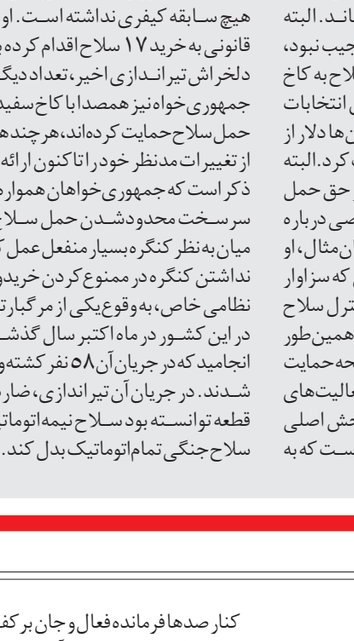

رئیس جمهور آمریکا در پی ممنوع کردن وسیله ای که سلاح های نیمه خودکار را تقویت می کند

بازی ترامپ با اسلحه

گروه بین الملل- پس از وقوع یک حادثه تلخ دیگر در مدارس آمریکا و کشته شدن ۲۰ دانش آموز، رئیس جمهور آمریکا، به نظر قصد دارد از ایجاد اصلاحاتی در قانون مالکیت سلاح حمایت کند. این در حالی است که تنها اقدام ترامپ درباره حمل سلاح از زمان حضورش در کاخ سفید، وتو کردن قانونی بود که انجمن ملی سلاح را به ارائه گزارش هایی سه ماهه درباره وضع روانی افرادی خاص موظف می کرد. حالا ترامپ با امضای یادداشتی، به دادستان کل این کشور دستور داد تا مقرراتی را در زمینه استفاده از «بامپ استاک» که با هدف تسریع سرعت و تقویت قدرت شلیک سلاح های نیمه خودکار طراحی می شوند و سرعت شلیک را به ۴۰۰ تا ۸۰۰ گلوله در دقیقه مانند یک سلاح تمام اتوماتیک می رسانند، وضع کند و استفاده از این وسایل را که می تواند قدرت شلیک تفنگ را به سلاح های اتوماتیک تبدیل کند، ممنوع اعلام کند. بامپ استاک نام یکی از این تجهیزات است که به لحاظ مبنای فکری، از گذشته تا کنون تفاوت چندانی نکرده و هم اکنون نیز با داعش، از نظر مبناهای فکری تفاوت زیادی ندارد. طالبان در سال های ابتدایی شکل گیری و تا چند سال پس از سقوط حکومت شان، دقیقا با همان مبنا عمل می کردند. کشتار های وسیع چند ده هزار نفری آن ها دقیقا با حربه تکفیر و محارب خواندن طرف های مقابل شان (حتی غیر نظامیان) صورت می گرفت. تنها تفاوت داعش امروز با طالبان دو دهه قبل در ادعای جغرافیایی آن هاست که طالبان خواهان ایجاد امارت در خاک افغانستان بودند و داعش مدعی ایجاد خلافت در سرتاسر جهان است. دو: اگر عده ای تصور می کنند که طالبان از همان ابتدا در برخورد با دیگر مذاهب، نگاهی باز داشته اند، سخت در اشتباه هستند. شواهد میدانی گویای این حقیقت است که شیعیان و اسماعیلیه و در برخی موارد اقلیت هنود در افغانستان، با فشار های بسیار شدیدی از سوی طالبان مواجه بودند. در بخش هایی از استان های غربی افغانستان (در همسایگی با جمهوری اسلامی ایران) حاکمان محلی طالبان از سکنه شیعه این منطقه جزیه دریافت می کرده اند و بارها به آن ها اعلام شده در صورتی که جزیه پرداخت نکنند، باید خاک افغانستان را به مقصد جمهوری اسلامی ایران ترک کنند. مفهوم جزیه در فقه اسلامی فقط در جایی استفاده می شود که گروهی از غیر مسلمانان در سرزمین اسلامی زندگی کنند و حکومت اسلامی برای حفظ امنیت آن ها مجاز است از این کفار جزیه دریافت کند. با این وصف، از نظر گروه طالبان در سال های حاکمیت آن ها بر افغانستان، شیعیان در زمره مسلمانان نبوده اند که مکلف به پرداخت جزیه می شده اند. واقعیت این است که اکنون نسل سومی از طالبان رهبری این گروه را عهده دارند که بیشتر اهل سیاست هستند نه ایدئولوژی و طالبان امروز در حدود دو سال قبل توسط عده ای کلید خورده است. از سوی دیگر افراد دیگری هم که آشنایی کافی با زیر ساخت های فکری و اعتقادی و نحوه عملکرد طالبان در گذشته ندارند تحت تاثیر این رویکرد قرار گرفته و با بررسی ناقص کارنامه طالبان، سعی در ارائه چهره ای قابل تحمل از این گروه دارند، اما برای شناخت طالبان نیاز هست تا به نکات زیر توجه عمیق و جدی شود: یک: چهره ای که امروز از طالبان دیده می شود با چهره ای که ۲۳ سال پیش از این گروه دیده می شد، از زمین تا آسمان تفاوت دارد. طالبان در آن سال ها یک گروه کاملا ایدئولوژیک بودند که پیوند های عمیقی با نظریه پردازان فکری و اعتقادی القاعده داشتند و بخش زیادی از طراحی های نظامی آن ها و قسمتی از پشتیبانی های مالی آن ها نیز توسط القاعده صورت می گرفت. القاعده جریانی است که به لحاظ مبنای فکری، از گذشته تا کنون تفاوت چندانی نکرده و هم اکنون نیز با داعش، از نظر مبناهای فکری تفاوت زیادی ندارد. طالبان در سال های ابتدایی شکل گیری و تا چند سال پس از سقوط حکومت شان، دقیقا با همان مبنا عمل می کردند. کشتار های وسیع چند ده هزار نفری آن ها دقیقا با حربه تکفیر و محارب خواندن طرف های مقابل شان (حتی غیر نظامیان) صورت می گرفت. تنها تفاوت داعش امروز با طالبان دو دهه قبل در ادعای جغرافیایی آن هاست که طالبان خواهان ایجاد امارت در خاک افغانستان بودند و داعش مدعی ایجاد خلافت در سرتاسر جهان است. دو: اگر عده ای تصور می کنند که طالبان از همان ابتدا در برخورد با دیگر مذاهب، نگاهی باز داشته اند، سخت در اشتباه هستند. شواهد میدانی گویای این حقیقت است که شیعیان و اسماعیلیه و در برخی موارد اقلیت هنود در افغانستان، با فشار های بسیار شدیدی از سوی طالبان مواجه بودند. در بخش هایی از استان های غربی افغانستان (در همسایگی با جمهوری اسلامی ایران) حاکمان محلی طالبان از سکنه شیعه این منطقه جزیه دریافت می کرده اند و بارها به آن ها اعلام شده در صورتی که جزیه پرداخت نکنند، باید خاک افغانستان را به مقصد جمهوری اسلامی ایران ترک کنند. مفهوم جزیه در فقه اسلامی فقط در جایی استفاده می شود که گروهی از غیر مسلمانان در سرزمین اسلامی زندگی کنند و حکومت اسلامی برای حفظ امنیت آن ها مجاز است از این کفار جزیه دریافت کند. با این وصف، از نظر گروه طالبان در سال های حاکمیت آن ها بر افغانستان، شیعیان در زمره مسلمانان نبوده اند که مکلف به پرداخت جزیه می شده اند. واقعیت این است که اکنون نسل سومی از طالبان رهبری این گروه را عهده دارند که بیشتر اهل سیاست هستند نه ایدئولوژی و طالبان امروز در تاکنون در چندین تیراندازی آمریکا مورد استفاده افراد مهاجم قرار گرفته است. علت این است که می توان چنین اسلحه ای را خریداری کرد و سپس با استفاده از تجهیزات ساده آن را به یک سلاح قدرتمندتر تبدیل کرد. عامل تیراندازی لاس وگاس هم از همین سلاح استفاده کرده بود. پیشتر نیز، سارا اندرز، سخنگوی کاخ سفید، از گفت و گوی ترامپ با سناتور جان کرنین از تگزاس در این باره خبر داده بود. این سناتور با همکاری کریس مورفی، سناتور دموکرات از کنتیکت، لایحه ای برای اصلاح سامانه بررسی سوابق کیفری افراد ارائه داده بود که کاخ سفید از آن حمایت نکرد و همین مسئله باعث شد که این طرح در سنا مسکوت بماند. البته حمایت نکردن ترامپ از این طرح چندان عجیب نبود، چرا که او به عنوان یک نامزد طرفدار حمل سلاح به کاخ سفید قدم گذاشت. در جریان رقابت های انتخابات ریاست جمهوری، این انجمن با صرف میلیون ها دلار از ستاد ترامپ در برابر هیلاری کلینتون حمایت کرد. البته ترامپ در سال های اخیر بیشتر در حمایت از حق حمل سلاح صحبت کرده و موضع ثابت و مشخصی درباره محدودشدن این حق نگرفته است؛ به عنوان مثال، او در سال ۲۰۰۰ میلادی در کتاب «آمریکایی که سزاوار آن هستیم» این طور نوشت: «من در کل با کنترل سلاح مخالفم اما از ممنوعیت سلاح های تهاجمی و همین طور از طولانی ترشدن مدت صدور مجوز حمل اسلحه حمایت می کنم». با وجود این مخالفت ها، در جریان فعالیت های انتخاباتی، دفاع از حق حمل اسلحه به بخش اصلی گفتمان تبلیغاتی او بدل شد. این در حالی است که به نظر، ممنوعیت سلاح های تهاجمی یا طولانی شدن مدت زمان دریافت مجوز حمل سلاح، راهکاری نیست که بتواند آمریکای امروز را از شر اپیدمی خشونت در میان شهروندانش، به ویژه نوجوانان کم سن و سال محافظت کند. دموکرات ها نیز بر این باور ند که بالابردن محدودیت سنی برای خرید سلاح و ایجاد زمان انتظار برای خرید اسلحه کافی نیست. جالب این که حتی طرح کرنین-مورفی در صورت تصویب نیز نمی توانست مانع وقوع تیراندازی مرگبار هفته گذشته در دبیرستان شهر پارکلند در ایالت فلوریدا شود، زیرا نیکلاس کروز ۱۹ ساله که روی همکلاسی های خود آتش گشود، هیچ سابقه کیفری نداشته است. او در واقع به صورت قانونی به خرید ۱۷ سلاح اقدام کرده بود. بعد از حادثه دلخراش تیراندازی اخیر، تعداد دیگری از چهره های جمهوری خواه نیز همصدا با کاخ سفید از تغییر در قانون حمل سلاح حمایت کرده اند، هرچند هیچ کدام جزئیاتی از تغییرات مدنظر خود را تا کنون ارائه نکرده اند. شایان ذکر است که جمهوری خواهان همواره در زمره مخالفان سرسخت محدودشدن حمل سلاح بوده اند. در این میان به نظر کنگره بسیار منفعل عمل کرده است. توفیق نداشتن کنگره در ممنوع کردن خرید و فروش یک قطعه نظامی خاص، به وقوع یکی از مرگبارترین تیراندازی ها در این کشور در ماه اکتبر سال گذشته در لاس وگاس انجامید که در جریان آن ۵۸ نفر کشته و صدها نفر زخمی شدند. در جریان آن تیراندازی، ضارب به کمک همان قطعه توانسته بود سلاح نیمه اتوماتیک خود را به یک سلاح جنگی تمام اتوماتیک بدل کند.

دیدگاه

طالبان؛ سکه قدیمی تر داعش

سید احمد موسوی مبلغ، رئیس خبرگزاری اطلس افغانستان- طالبان گروهی بودند که در اوج کشمکش های نظامی و سیاسی گروه های جهادی در افغانستان، در اواسط سال ۱۳۷۳ شمسی در یکی از مناطق نه چندان مهم جنوب افغانستان اظهار وجود کرده و در کمتر از چند ماه، با تصرف نیمی از افغانستان خود را به پشت دروازه های کابل رساندند. این گروه به صورت غیر قابل باوری مناطق و شهر های مهم افغانستان را متصرف شده و تمام احزاب جهادی را با تمام ساز و برگ نظامی شان محو و نابود می کردند و در کمتر از دو سال، ۹۰ درصد خاک افغانستان به شمول کابل پایتخت نیمه ویران شده را در اختیار گرفتند. در آن سال ها، که مردم افغانستان جنگ های ویرانگری را به چشم دیده بودند، نحوه عملکرد نظامی طالبان را بسیار وحشتناک و ترسناک تر از جنگ هایی که دیده بودند توصیف می کنند. کشتار وحشیانه ده ها هزار نفر از مردم غیر نظامی در چند روز ابتدایی تصرف شهر مزار شریف، کشتار بی رحمانه صدها نفر از ساکنان غیر نظامی منطقه یکاولنگ در استان بامیان در مرکز افغانستان و موارد دیگر از این دست، در کنار سختگیری های شدید مذهبی (مبتنی بر هزاران گزارش مستند از چشم ساکنان مناطق تحت تصرف طالبان) به ویژه در شهر های هرات و مزار شریف و مناطق شیعه نشین مرکزی افغانستان چهره ای وحشتناک از این گروه در ذهن مردم افغانستان ایجاد کرده بود. اما انتشار ویدئوهایی از سر بریدن افراد غیر نظامی برای اولین بار که توسط اعضای این گروه در شاهراه کابل-هرات و در سال های استقرار حکومت کنونی در افغانستان صورت گرفته بود، چهره ای جدید و فوق العاده وحشی و خشن از این گروه برای جهانیان نشان داد. هر چند که در سال های حکومت طالبان بر افغانستان رسانه های ارتباط جمعی در حد امروز وجود نداشت تا مستندات جنایات طالبان عمومی شود، اما آن چه مردم افغانستان از طالبان به یاد دارند، در نحوه عملکرد، دقیقا همان چیزی است که اکنون دنیا از داعش مشاهده می کند. اکنون اصلی ترین سوال این است که آیا طالبان و داعش، ماهیتی همگون و همسان دارند یا این دو گروه دارای تفاوت هایی جدی و اساسی هستند که آن ها را از هم متمایز می کند؟ حقیقت این است که با قدرت گرفتن داعش و ورود این جریان افراطی وحشی به افغانستان، بسیاری از مدیران سیاسی معتقدند که تنها راه تقابل با این گروه، بهره گیری از ابزاری به نام طالبان است. ضرورت تقویت طالبان برای مقابله با داعش این مسئله را به عنوان یک اولویت در میان این صاحب نظران مطرح کرده است که تنها در صورتی می توان زمینه های مهار داعش توسط طالبان را فراهم آورد که این گروه از یک سو بتواند از میان نیروهای جوان سرباز گیری کند و از سوی دیگر، سرازیر شدن کمک های خارجی به این گروه در مسیر مقابله با داعش، در بستری صورت گیرد که افکار عمومی نیز آن را همراهی کند. پروژه تطهیر طالبان و ارائه چهره ای معتدل از این گروه، با همین مبنا و از کنار صدها فرمانده فعال و جان برکف، تنها در گوشه ای از افغانستان محصور سازند؟ آیا این موفقیت های عجیب جز با تامین مالی و تسلیحاتی گسترده و پشتیبانی های استخباراتی و امنیتی فوق پیشرفته توسط آمریکا که از طریق پاکستان به طالبان داده می شد ممکن و میسور بود؟ قطعا اگر حمایت های همه جانبه آمریکا از این گروه نمی بود، طالبان حتی بر یک وجب از خاک افغانستان نیز نمی توانستند تسلط یابند و اگر امروز، طالبان سر دشمنی با آمریکا دارند، تنها در سایه دگردیسی صورت گرفته در آن هاو نیز عقده آن ها از آمریکا در تغییر رویکرد در اجرع به حمایت از داعش به جای طالبان است. چهار: طالبان امروز، هرچند که با داعش دارای تفاوت های عمیق است، اما بررسی این تفاوت ها هرگز نباید به تطهیر گذشته این گروه منجر شود. چهره امروز داعش، دقیقا همان چهره دیروز طالبان است، با همان قساوت در عملکرد و با همان مدل فکری و ایدئولوژیکی. این مطلب که برای مهار داعش، نیاز مند طالبان دگرگون شده و تعدیل شده هستیم قابل درک است، اما این که از دگردیسی ایجاد شده در طالبان غفلت کنیم، و گذشته وحشتناک این گروه را نادیده بگیریم، در حقیقت پایمال کردن خون ده ها هزار بیگناهی است که توسط این گروه به شهادت رسیده اند و دنیا، چشم خود را به دلایل مختلف بر این همه جنایت بسته است. پنج: اگر دنیا، تیرباران صدها زن و کودک و پیر و جوان در یکاولنگ در زمستان ۱۳۷۷ و نسل کشی صورت گرفته در تابستان ۱۳۷۶ در مزار شریف و سر بریدن صدها جوان شیعه در منطقه «جلریز» در نزدیکی کابل را به اندازه جنایت اسپایکر و امثال آن در عراق و سوریه نمی داند، به سیاست های استعماری خود آن ها مربوط می شود. اما برای ما تاسف بار این است که عده ای سابقه وحشتناک جنایات طالبان در افغانستان را به فراموشی بسپرند و سعی کنند تا با تکیه بر چهره جراحی پلاستیک شده امروز طالبان، چهره ای لطیف و قابل تحمل از این گروه تصویر کنند.

اظهار نظر روز

توماس فرید من:

خطر در دفتر بیضی

دموکراسی ما در معرض خطری جدّی است. رئیس جمهور ترامپ یا به طور کامل با روس ها مصالحه کرده یا این که یک احمق به تمام معنا یا هر دوی این هاست. در هر دو صورت او خود را بی میل نشان داده است یا این که قادر به دفاع از آمریکا در برابر کارزار روسیه نیست تا به این وسیله دموکراسی مان را تضعیف کند. می تواند این گونه باشد که یا امپراتوری ترامپ از اولیگارش های مشکوک مرتبط با کرملین پول زیادی گرفته یا این که شایعات حقیقت دارند که اوزمانی که در مسکو رقابت های دوشیزه جهان را مدیریت می کرد، وارد سوءرفتار جنسی شده، شایعاتی که سرویس اطلاعاتی روسیه آن را روی یک نوار ضبط کرده است و او (ترامپ) تمایل به انتشارش ندارد. یا این که مسئله این است که ترامپ حرف های ولادیمیر پوتین، رئیس جمهوری روسیه را که می گوید نقشی در مداخله در انتخابات ماندار داور می کند. به طور خلاصه، ترامپ یا چیزی بسیار تهدید کننده تر پنهان می کند یا برای این که فرمانده کل باشد، بسیار ناکارآمد است. هنوز برای این که بگوییم کدام توضیح برای رفتار او درست است ناممکن خواهد بود، اما بسیار ممکن به نظر می رسد که یکی از این سناریوها توضیح دهنده خودداری ترامپ از پاسخ گویی به حمله مستقیم روسیه به نظام ماست. روسیه دوست ما نیست. این کشور رفتاری خصمانه دارد و ترامپ همه این ها را نادیده می گیرد. ترامپ تا به اکنون هنجار های ریاست جمهوری را به استهزا گرفته است. اکنون رفتار ترامپ به منزله خودداری از عمل کردن به سوگند ریاست جمهوری اش تلقی می شود. این جایک قیاس نزدیک اما ناقص انجام می دهیم؛ گویی جورج دبلیو بوش پس از حوادث یازده سپتامبر بگوید: «چیز خاصی نبود. آخر هفته را در فلوریدا گلف بازی می کنم و در وبلاگم درباره ایراد دموکرات ها می نویسم؛ نیازی به برگزاری جلسه شورای امنیت نیست.» در زمانی که رابرت مولر، دادستان ویژه از سال ها اطلاعات جمع آوری شده توسط اف بی آی، سیا و ان اس ای استفاده می کند و اتهاماتی را علیه ۱۳ تبعه روس و سه گروه روسی که همه با کرملین مرتبط هستند، مطرح می کند، ایالات متحده به رئیس جمهوری نیاز دارد که دفاع کشورمان را علیه حمله به تمامیت دموکراسی انتخاباتی ما هدایت کند. حدس من این است که آن چه ترامپ پنهان می کند با پول مرتبط است؛ چیزی درباره ارتباطات مالی با نخبگان تجاری مرتبط با کرملین است. چه کسی می تواند این جمله پسر دونالد ترامپ را در سال ۲۰۰۸ فراموش کند که گفت: «روس ها بخش بسیار بی تناسبی از دارایی های ما را تشکیل می دهند.» آن ها (روس ها) ممکن است رئیس جمهور ما را هم صاحب باشند. اما هر چه هست، ترامپ یا به سختی تلاش می کند که آن را پنهان کند یا درباره روسیه آن قدر ساده لوح است که آماده تضعیف برخی از مهم ترین موسسات مان نظیر اف بی آی و وزارت دادگستری است تا بتواند جایگاه مورد مصالحه اش را حفظ کند. این ها قابل تحمل نیست. بزرگ ترین تهدید علیه تمامیت دموکراسی ما امروز در دفتر بیضی (دفتر رئیس جمهوری ایالات متحده آمریکا) است.

خبرهای متفاوت

عضویت یک سگ در حزب آلمانی

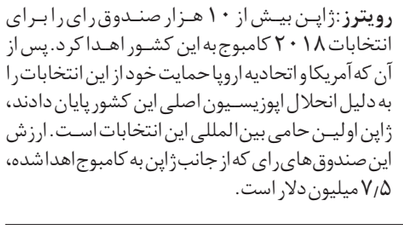

سان: روزنامه بیلد آلمان با ثبت نام کردن یک سگ در حزب سوسیال دموکرات، مدعی امکان تقلب در سیستم رای گیری این حزب شد. بیلد می گوید: هنگام ثبت نام این سگ در سامانه عضوگیری حزب سوسیال دموکرات، نام او را «لیما» و سن او را ۲۱ سال اعلام کرده و در قسمت مربوط به شغل نیز گزینه "بیکار" را انتخاب کرده است. این روزنامه پس از اطمینان از عضویت لیما در حزب سوسیال دموکرات، در صفحه نخست خود با انتشار عکس این سگ در حالی که شال قرمز (رنگ حزب سوسیال دموکرات) به گردن داشت، نوشت: «این سگ هم می تواند به ائتلاف بزرگ رای دهد!»

هدیه ویژه ژاپنی ها به کامبوج

رویترز: ژاپن بیش از ۱۰ هزار صندوق رای را برای انتخابات ۲۰۱۸ کامبوج به این کشور اهدا کرد. پس از آن که آمریکا و اتحادیه اروپا حمایت خود از این انتخابات را به دلیل انحلال اپوزیسیون اصلی این کشور پایان دادند، ژاپن اولین حامی بین المللی این انتخابات است. ارزش این صندوق های رای که از جانب ژاپن به کامبوج اهدا شده، ۷/۵ میلیون دلار است.

آگهی مزایده

شرکت سیمرغ واحد خراسان در نظر دارد حدود ۳۴۶۳۰ قطعه مرغ مادر و خروس پدر گوشتی پایان دوره خود را با میانگین و زن حدود ۳/۹ کیلوگرم و جمعا به وزن تقریبی ۱۳۵۰۰۰ کیلوگرم و حدود ۷۰۰ تن کود بستر استحصالی واقع در کیلومتر ۱۰۰ جاده مشهد- قوچان را از طریق مزایده بفروش برساند. لذا متقاضیان می توانند ضمن بازدید از وضعیت مرغ ها و کود موجود و دریافت فرم شرکت در مزایده از تاریخ ۹۶/۱۲/۰۵ لغایت ۹۶/۱۲/۰۸ به آدرس: مشهد- ابتدای بلوار معلم، مقابل درب شمالی پارک ملت، پلاک ۴۷ تلفن ۳۶۰۸۲۹۴۰-۴۴ مراجعه نمایند

شرکت سیمرغ - واحد خراسان

م/۹۶۲۳۹۸۵۰